

at jeg tror heller ikke, at man kan tvinge Folkethinget til at gaa bort fra dets Anskuelse. Vi her have en anden Anskuelse — jeg med — men naar to saadanne Anskuelser om Formen staa mod hinanden, tror jeg, at hvis man vil naae et praktisk Resultat, er det bedst forelobig at slaa en Streg over denne Form, men se at komme til Forhandling om Sagen. Jeg maa som sagt gjentage, at uden at man en Gang kommer i Fællesudvalg, tror jeg aldrig paa, at man kan komme til et Resultat i denne Sag. Ja, jeg vil endnu udtale det, som jeg har faaet Indtrykket af. Det er ganske vist, at man ogsaa her ønsker en Toldrevision, men jeg i det Mindste har faaet Indtrykket af, at man har en vis Skræk for at komme i Fællesudvalg. (Fischer: Hvorfor det?) Jo, det har jeg hørt udtale fra forskjellige Sider, idet man ikke tiltror sig selv Kraft nok til at kunne staa imod. (Fischer: Ah!) Sa det er virkelig udtalt fra flere Sider. Jeg forstaar det ikke, det er i saa Fald egentlig kun en Svagbed, men jeg kan jo tage feil, imidlertid har jeg hørt det udtalt fra forskellige Sider. Jeg derimod finder det altid rettest, at man møder sine Modstandere Ansigt til Ansigt, saa faar man en endelig Løsning, det være sig paa den ene eller den anden Maade. Man kommer da enten til en Forstaelse, eller man kommer til en Overbevisning om, at der er Intet at gjøre. Nu gaar man ved at stille Dagsordenen ud fra, at der ingen Mulighed er til Stede for at kunne komme til en Overenskomst. Jeg skal gjerne indrømme, at Sandsynligheden derfor ikke er stor, men der er altid en Mulighed til Stede. Der er intet Menneſke, der med Bestemthed kan sige, hvad Resultat der kan komme ud af saadanne Forhandlinger. Derfor siger jeg, at det turde forsøges, det holdt jeg paa i Fjor, det vil jeg holde paa i Dag, og det vil jeg vedblive at holde paa, saa længe jeg har Noget at sige her i denne Sal om den Slags Ting. Jeg maa derfor for mit Bedkommende fra raade Vedtagelsen af den stillede Dagsorden og anbefale, at Sagen gaar sin sædvanlige Gang. Jeg har meget lidt Haab om at kunne sætte det igjennem, men jeg kan kun tale efter min egen fulde Overbevisning om det, jeg tror, vilde gavne Forholdene bedst. Andre Grunde ere ikke paa nogen Maade til Stede for mine Udtalelser.

Den fungerende Formand: Jeg vil hermed standse Forhandlingerne for i Dag. Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forſlag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 4. 10'.

En og Fyrretyvende Møde.

Mandagen den 26de Mai 1884 Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den fungerende Formand (Krieger): S Anledning af Svelsmindebanens Nabning er et Telegram indløbet, som ærede Medlemmer ville finde opslaaet i Læseværelset.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forſlag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Clausager: Jeg har Dybt til at gjøre nogle Bemærkninger til det Foredrag, vi i Lørdags hørte af den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Kreds (Magen). Jeg skal selvfølgelig søge at afholde mig fra at komme for dybt ind paa selve det foreliggende Lovforſlag, da det jo er Dagsordenen, der ligger for; men jeg haaber, at det ikke vil formenes mig at fremſætte nogle Indvendinger mod enkelte af den nævnte ærede Landssthingsmands Udtalelser. Han ankede blandt Andet over, at det var 7 Maanedes siden, at Forſlaget til en Toldlov var blevet forelagt i det andet Thing, og at først nu i den allersidste Tid var det taget frem til Behandling. Sa ganske vist er det længe, at denne Sag har ligget i det andet Things Udvalg, men man maa jo dog ogsaa tage Hensyn til, hvordan Stillingen overhovedet er. Jeg veed nok, at det